

ABSTRAKT

Práce se zabývá zmapováním historie povolání a vzdělávání porodních asistentek, se zaměřením na české země. První zmínky o existenci porodních asistentek či bab sahají až do 2. tisíciletí před naším letopočtem (starověký Egypt, starověké Řecko). Již v této době existovaly podrobné poznatky o těhotenství, porodu i komplikacích, které mohly nastat.

Cílem práce je zjistit co nejvíce informací a poznatků o způsobu a systému vzdělávání porodních asistentek od prvopočátků (vzhledem k dostupným pramenům jde až o období pozdního středověku až raného novověku) po současnost.

V úvodních kapitolách je nejprve popisována doba, kdy pro porodní báby neexistoval žádný ucelený vzdělávací systém, a výuka tedy probíhala tak, že zkušená bába si vzala do učení mladou dívku a všechny své poznatky a zkušenosti jí předala. Teprve od konce 18. století bylo zavedeno povinné školení a kvalifikační zkouška pro porodní báby. V dnešní době se budoucí porodní asistentky k výkonu povolání připravují na vysokých školách studiem bakalářského oboru Porodní asistentka, který trvá 3 roky. V dalších kapitolách práce jsou diskutovány celkové podmínky, které porodní bába musela splnit, aby tuto práci mohla vykonávat (včetně dokumentů, které ji k výkonu práce opravňovaly), a jaké povinnosti musela při výkonu práce dodržovat. Přiblížen je i běžný život porodní babičky: Jaké měla povinnosti, co sebou musela mít k porodu. Jaká byla motivace stát se porodní babičkou či jaké tresty ji hrozily, když spáchala trestný čin. Na konci jsou uvedeny zajímavé informace ze života porodních bab Ludmily Kapalínové a Julie Vašinové, jejichž činnost pokrývá 19. a většinu 20. století.

Z prezentovaného historického přehledu jasně vyplývá, že vzdělávání porodních bab/asistentek prošlo v průběhu staletí významným a zásadním procesem změn. Od předávání znalostí od zkušené porodní babičky mladé učednici, po současnost vysokoškolského studia.

klíčová slova: historie, vzdělávání, profese, babictví, porodní asistentka